

OBELĖLĖ IR UPELIS /muz. M.Vaitkevičius, žodžd. P.Gaulė/

Ant kalvos ąžuolėliai į pakalnę žiūrėjo,
O maža obelėlė prie upelio žydėjo. (1x2)
Ir paprašė ją upelis žiedą dovanoti:
Ilgas, ilgas mano kelias, reiks toli vingiuoti.

Tarė jam obelėlė: ko skubi, kur vingiuoji,
Nors trumpai, valandėlę, pailsėt nestoji. (1x2)
-Aš ilsėtis neišmokau, nes kasdien vingiuoju,
Aš nešiosi linksmą juoką ir dainas dainuoju.

Jeigu vietoj stovėsiu, tai išseks Nemunėliai,
Ir dainuot negalėsiu aš brangiai tėviškėlei. (1x2)
Ir upeliui dovanojo žiedą obelėlė;
Tai žiūrėjo, tai dūmojo gražūs ąžuolėliai,
Kaip upeliui dovanojo žiedą, baltą žiedą,
Žiedą baltą, žiedą obelėlė.